

Πρὸς ἀκριβεστέραν δὲ Διατάξην τῆς κατὰ τὴν Ποιητικῆν Μεθόδου, καὶ περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν Εἰδῶν αὐτῆς λεπτιὸν τὸ κατὰ δυνάμιν, ἐκ τῆς Ποιήσεως προκαταρχομένου τοῦ Λόγου, ὡς πρωτεύουστος τῶν πάντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ Ποιήσεως.

Ἐγὼ δὲ πλεον ἔλπομαι
 Λόγου Ὀδυσσεὸς ἢ πάθε
 Διὰ τὸν ἀδυσητὴ γενέσθ' Ὀμηρου.
 Ἐπεὶ ψευδέσσειν οἱ ποτανὰ μυχῶν
 Σεμνὸν ἔπεσι τι Σοφία δὲ
 Κλέπτει παράγοια Μύθοις.

Πίνδαρ. ἐν ζ'. Νεμέων Εἶδει.

Τὶ ἐς ἰ Ποίησις, καὶ ποσαχῶς ὀνομάζεται.

Η Ποίησις εἶναι μία Δηγηματικὴ Μίμησις σπουδαίων Πράξεων, ἢ μία Εἰκονογραφία διὰ Λόγου γινομένου, ἡγεγυότων. Ὀνομάζεται ἢ αὐτὴ καὶ Ἐποποιΐα. Καὶ Ποίησις μὲν ἐκλήθη διὰ τὴν Μίμησιν, διὰ τῆς ὁποίας τὸ ἔλιν κατασκευάζεται τῶν Δηγημάτων της. Ἐποποιΐα δὲ πάλιν διὰ τὸν Ἐμμετρον Λόγον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκφράζεται· διότι Ἐπος λέγεται ὁ Ἐμμετρος Λόγος. Πολλοὶ δὲ τῶν Παλαιῶν τὴν Ποίησιν καὶ Ῥαψῶδιαν ἐκλέταν, ἴσως διὰ τὴν φερομένην Ῥῆσιν τοῦ Ἡσιόδου τὴν ἔχουσαν οὕτως·

» Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον ἔγῳ, καὶ Ὀμηρος Ἀοιδοὶ

Μέλετομεν ἐν νεαροῖς Ὑμνοῖς ῥάφαντες Ἀοιδῶν. *

Η' καὶ ἐκ τοῦ μέρους τὴν Κλήσιν καὶ εἰς τὸ ἔλιν μετακλήσαντες· ἐπειδὴ τὸ πάλαι οἱ τὰ τοῦ Ὀμήρου ὑποκρινόμενοι,

ὄχι μόνοι Ὀμηρίδαι, ἀλλὰ καὶ Ῥαψῶδοι ὀνομάζοντο· διότι μέρος, δηλαδή μίαν τινὰ Περιπέτειαν τῆς Ποιήσεως τοῦ Ὀμήρου λαμβάνοντες, καὶ κατὰ Συνθήκην Τεχνικὴν αὐτὴν συρράπτουτες, ὑποκριτικῶς, καὶ μετ' Ὁδῆς τὴν παρίσανον, (ὡς καὶ ἤδη παρίσανονται τὰ λεγόμενα Μελοδράματα) καὶ τὴν τοιαύτην Συρράφην καὶ ὁ Πίνδαρος ἀποφαινόμενος εἰς τὸ δευτέρον Εἶδος τῶν Νεμέων, οὕτω γράφει·

» Ὅθεν περ καὶ Ὀμηρίδαι ῥαπτῶν Ἐπέων τὰ πόλλ' Ἀοιδοί.

Η" Ῥαψῶδοι οἱ τοιοῦτοι ὀνομάζοντο, καὶ Ῥαψῶδιαι αὐτῶν τὸ ἀδόμενον, καὶ ὑποκρινόμενον Μέρος, διὰ τὸ νὰ ἐκράττου εἰς τὰς Χεῖρας τῶν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Ὁδῆς μίαν Ῥάβδον Δακτύλην, φυλάττοντες τὴν εἰς τὸ Δελφικὸν Μαντεῖον ἐπικρατούσαν Συνήθειαν· διὰ τὸ νὰ λέγεται, ὅτι καὶ τὸ Ἡρηνικὸν Μέτρον τῶν Στίχων, μετὰ τὸ ὅποσον καὶ τὰ παρ' αὐτῶν ἀδόμενα ἦσαν συντεθειμένα, ἐκείθεν τὸ πρῶτον νὰ παρεδόθη διὰ τινος Πυθίας, Φημονόης τὸ ὄνομα· διὸ καὶ Ῥαψῶδοι οἱ αὐτοὶ, καὶ Στιχῶδοι παρ' ἄλλων ἐκλήθησαν, διὰ τὸ νὰ ὀνομάζεται κατὰ παλαιὰν Ἑλληνικὴν Διάλεκτον καὶ ἢ Ῥάβδος Στίχος. Κατὰ δὲ τοὺς ἀκριβεστέρους, Ποίησις μὲν καὶ Ἐποποιΐα ἢ ἔλιν Βίβλος προσαγορεύεται, οἷον ἢ Ἰλιάς, ἢ ἢ Ὀδύσσεια. Ῥαψῶδιαι δὲ πᾶσα ἢ μερικὴ Ὑπόθεσις τῆς ἔλιν Βίβλου, οἷον τὸ Α. μόνον, ἢ τὸ Β. ἢ τι ἕτερον τῶν Στοιχείων, εἰς τὰ ὅποια διαιρεῖται ἢ Ὀμηρικὴ Ποίησις, διὰ τὸ νὰ εἶναι μικραὶ Ὑπόθεσις τοῦ ἔλιν Συνθέματος, καὶ μερικαὶ τινες Περιπέτειαι. Καὶ αἱ Ῥαψῶδιαι λέγονται καὶ Ποιήματα, καθὼς καὶ πάντα τὰ μερικώτερα διὰ Στίχων Συνθέματα. Ὑπάρχουσι δὲ εἰς τὴν Ῥαψῶδιαν, ἢ Μονοῦδιαι, ἢ τις μονοπροσώπως τὰ γεγυότα, ἢ τὰ γινόμενα διεξέροχεται, καὶ ἢ κατ' Ἐκτασίον δ' Ἡρηνικὸν Μέτρον Ὑμνογραφία.